

1900-12-15

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

[I venstre margin, vertikalt, har J. R. tilføjet flg. note:

Da jeg er interesseret i at høre Deres Mening efter disse mine Udtalelser
beder jeg Dem

sende mig blot et Par Ord efter Modtagelsen — der kunde jo saa i hvert

Fald blive Tid til

en Konference paa

Mandag om De

ønskede det. —

I største Hast!]

15. XII . 1900

Silkegade 13. II Kjøbenhavn

Kjære Ven.

Tak fordi De tager Dem af mine Kamme-
raters og mine egne Sager i Komiteen.

Selvfølgelig finder jeg, at Ordningen er meget mærke-
lig; imidlertid maa jeg indrømme, at jeg interesserer
mig meget lidt, maaske for lidt, for den hele Sag. —
Man burde naturligvis standse hvor en ... Periode
ender og ikke midt i en stærk Udvikling.

Herom talte jeg forlængst med Madsen og Philipsen
samme Dag Udstillingsplanen blev undfanget
ved en Frokost ude i Kastrup; men jeg erfarede
snart, at altfor mange smaa personlige Hensyn
spillede med, til at man kunde bestemme sig
for en virkelig rationel Ordning. Min Kjlighed
ved den nævnte Lejlighed var vel ogsaa bestemmende
for, at man ikke bad mig være med ved Ord-
ningen af dette Foretagende.

Man kunde jo være endt med Marstrand —
eller med Carl Bloch, maaske med Bevægelsen
i Halvfjerserne, da Krøyer og Tuxen vendte hjem

[2]

fra Paris, eller man kunde være gaaet hele Aar-
hundredet igjennem til 1901. Men holde op
ved 1891 er ganske meningsløst. ... Uheldigt vilde
det være at faa den frie Udstilling repræsenteret
ved det første Aar, forekommer det mig. [Ulæseligt,
overstreget] Den frie Udstilling udfoldede sig jo

først rigtigt nogle Aar senere. De gamle, Folk, som Zahrtmann og Philipsen har jo gjort deres bedste Ting før den frie Udstilling, og de unge, Willumsen, Syberg, Johannes Larsen, Clement[,] Find o. s. v. kom først med senere eller gjorde ... deres betydeligste Ting senere. —

Hvad nu angaar mig selv personlig, da kan jeg kun sige, at om jeg sad i Kommisionen, vilde jeg ikke sende Bud efter nogle af mine Billeder — der — desværre — ikke har haft nogen Betydning for dansk Kunst [hvormeget saa end Frits Thaulov, efter hvad man fortæller mig, gaar rundt og præker derom]*, og saafremt man skulde træffe den af dem omtalte Ordning at medtage den frie Udstillings første Aar, da vil jeg om man beder mig om Billeder, give et Afslag, da jeg ikke vil udstille, hvor ikke saa mange af mine dygtige noget yngre Venner har Lejlighed til at udstille...

[3]

Deres Plan om en retrospektiv Udstilling af den frie Udstilling, er i og for sig god nok, og vi har da ogsaa tidligere drøftet den; men troer De, at det vilde være heldigt at holde den netop i Aar? Den store Udstilling i Raadhuset vilde jo tage hele Interessen, og de, der vilde gaa hen i den frie Udstilling, vilde sikkert kun blive en lille bitte interesseret Kreds.

Dernæst synes jeg, at der ikke er gaaet tilstrækkelig lang Tid endnu for den frie Udstilling til at holde en saadan Revue. De fleste Ting ere jo endnu i for friskt et Minde. Det er muligt, at den frie Udstilling ikke bliver gammel — noget jeg forøvrigt ikke vil sørge over; ligesaa lidt som Mennesker vinder ved at blive gamle, ligesaa lidt Institutioner af denne Art. — men jeg ser nu ikke saa mørkt paa den som andre og troer paa, at den endnu har nogle lykkelige Aar tilbage. — om ikke i pekuniært Udbytte saa i det, der er det vigtigste — Kunstnerisk Udvikling. — Derfor talte jeg ifjor, da Sagen drøftedes[,] imod allerede nu at holde en retrospektiv Udstilling.

—

Jeg troer derfor egentlig, da De formodentlig vanskelig kan sætte igjennem, at den frie Udstilling faar den Repræsentation, der tilkommer den, at De da gjorde rigtigst i at hindre _enhver saakaldt Repræsen-

—

[4]

tation af dens Medlemmer — mener De ikke?

Synes De ikke, at vor Stilling saa bliver bedst.X

Ja — dette er hvad jeg i megen Hast har kunnet nedskrive om denne Sag, undskyld mig om jeg har udtalt mig noget uklart; men i hvert Fald skal De have Tak for den udviste Interesse for den frie Udstilling.

Da De var gaaet forleden Aften, kom jeg til at tænke paa et Par Ting, som vi lige berørte, da De skulde gaa [herfra Silkegade]* 1) Vort Forhold til den nye Kunstforening 2) og Deres Bogs Størrelse.

Med Hensyn til det første vilde jeg meget nødigt, at De skulde anse mig smittet af nogetsomhelst i Retning af Sammen-smæltteri. — Jeg troede og troer ikke, at den af Dem anbefalede Blokering er klog, da jeg ikke anser den for gennemførlig; men det er nu engang altfor behagelig at kunne tilføje sine Fjender lidt Fortræd til at jeg kunde nægte mig Fornøjelsen; hvorfor jeg gjerne vilde være med til gjøre fælles Sag som af Dem foreslaaet, selvom blot en yderst lille Kreds kunne blive enige, men selv paa dette tvivler jeg.

— —

2) ...Vi talte om Deres Bogs Størrelse, og De fortalte mig da, at den blev større end Eckersber[g]bogen. Troer De da ikke, at den bliver for stor, og at De burde trække den noget sammen. Hvis De ønsker det, skal jeg gjerne saa igjen gaa Manuskriptet igjennem; dog faar jeg ikke Tid før efter Nytaar.

Med venlig Hilsen Deres

Johan Rohde

— —

X Jeg ser her bort fra den pekuniære Side af Sagen. Ved at holde en retrospektiv Udstilling især samtidig med Raadhusudstillingen, frygter jeg for at vi udsætter os for et stort Underskud.

Den
 15. xii. 1900. Periode 13. Rijdsdram.
 i stadt stadt!

Kjær Ven.

Tak fordi De tager Dem af mine Kamme
 mers og mine egne Sager: Komilleen.

Særligst finder jeg, at Ordningerne er meget mægtige
 og; imidlertid mener jeg indvunden, at jeg interesserer
 mig meget lidt, omend for det, for den hele Sag.

Man hører velvillige stander her i B. Periode
 end og ikke mindt i en stærk Udskilling.

Herrn taler jeg forlangt med Brønden og Philipsen
 sammen om Udskillingsplanen Her indfanger
 mig en forrest ind i Kædet; men jeg erfare
 snart, at alligevel mange smaa personlige Hensyn
 spiller ind, for at man kunde bestemme sig
 for en vistnok rationel Ordning. Min Højhed
 ved den endelige Afgørelse var vel ogsaa bestemt
 for, at man ikke lod sig vildlede med. ved Ord-
 ninger af dette Forhold.

Man kunde jo være end med Brønden -
 eller med Carl Bloch, men med Brønden
 i Heltagsen, da Hensyn og Tænkning varde Lys.

Da jeg er interesseret i at høre Deres Mening
 om det og om det andet, og om det tredje.

Dens Plan om en retrospektiv Udstilling af den
fine Udstilling, & i g for os god nok, og vi har
den ogsaa tidligere drøftet den; men tror De,
at det ikke er en heldig at høre den udsat: Aar?
Den store Udstilling: Rædhøvet ikke jo tage hele
Interessen, og de, der ikke er her: den fine
Udstilling, ikke vilde den blive en lille lilla
interessant Hæft.

Dermed synes jeg, at de er ikke ganske tilfredshed
lang Tid endnu for den fine Udstilling. Det er heller
en saadan Perle. De fleste Ting er jo endnu:
for friskt et Mindr. Det er omhyggeligt at den
fine Udstilling ikke bliver gammel — noget er forring
ikke vil sige over; ligesom lidt som Mennesker vinder
nu at blev gamle, ligesom lidt Institutioner af denne
Art — men jeg er ikke saa meget paa den
som andre og tror paa, at den endnu har noget
lystbetragtning Aars tilbage. — om ikke i praktisk Udsigt
ses i det, der er det vigtigste, — Kunstnerisk Udsigt.
— Derfor kalder jeg ellers, de Sagen Søjlerne med
allerede nu at høre en retrospektiv Udstilling.

— Og tror derfor egentlig, at De formodentlig kan
selv saa godt igennem, at den fine Udstilling fra
den Representation, der tilkommer, ^{den} at De der
gjør vigtigt i at høre den enhver omhøvet Representation.

høsten af den Skæbnes — men De ikke?
Siger De ikke, at en Silling kan blive best?
Ja dette er hvad jeg i mange Aar har Eencelt ønsket
deris om den Sag; indsejlet mig om jeg var istand
at noget udføre; men i hvert ^{Fald} skal De have Tak
for den ærlige Tale som for den fine Betragtning.

Da De var ganske forliden Aften, som jeg har taket
for et Par Ting, som vi lige berørte, da De skænkede mig
[hvor Sidenstaaende.] Vort Forhold til den nye Kunstform,
2/3 Den Bogs Strikelse

Om Skæbne til det først vil jeg meget sige, at De skulde
have mig smittet af uafgjort; Betragtning af Sammen-
smæltning. — Vi tænke sig to, at den af den an-
tallets Blevning er Blev, da jeg ikke kunne den for gjen-
nemførelse; men det er mig en alfor betydelig at Eenen
heltig den Tjeneste lidt Forhold til at jeg vilde være mig
Forholdene; hvorfor jeg gerne vilde være mig til at gøre talte
Sag som af den forslaget, allene blot en yderst lille
Kred Eenen blev enig, men selv den dette tride er.

2/3 ~~De~~ talte om den Bogs Strikelse, De
fortælle mig da, at den blev strukt i Leberbeholden.
Tænke De da ikke, at den blev for stor, og at De
hvidt trække den noget sammen. Hvis De ønsker det, skal
jeg gerne stå i den gamle Manuskript i sammen; dog for at
ikke til for ofte Nye.

Med venlig Hilsen Den Johan Rasmussen

X Jeg har her blot for den pakkende Side af Sagen. Det
at hende en ubestemt Betragtning i den samtidige og Rasmussen
skikkelser angår jeg for at det er det og for et stort Undersøgelse.